

Zásadní názorovou „třecí plochou“ se stalo avizované projednání zprávy o provedení veřejné zakázky – komunikace „K Pískovně“. Byla jsem osočena jako „stěžovatelka“ a všichni mí kolegové zastupitelé se shodli, že moje písemně vyjádřené pochybnosti o standardům neodpovídajícím výkonu samosprávy v naší obci považují za osobní urážku. Mojí žádostí se cítili velice dotčeni, nikdo z nich nebyl schopen vyslechnout moje pochybnosti o tom, že takto by komunikace za 428 tis. Kč po necelém roce užívání vypadat neměla. Moje opakovaná vysvětlení toho, že chci pouze (v souladu se zájmem celé obce) zjistit, jestli třeba nebyl zvolen špatný technologický postup při provedení, nebo jestli dodavatel neprovedl zakázku dle zadání („neošdil“ ji), byla plně ignorována, nikdo z mých kolegů zastupitelů se nezamyslel a nepřipustil ani společný zájem na tom, aby se případná chyba v budoucnu při realizaci jiných komunikací neopakovala. Jejich reakce mě překvapila, pustili se do mě jedním hlasem a tím mě jen utvrdili v pochybnostech o tom, že se zakázkou je vše v pořádku. Pokud by o nic nešlo, nebylo by zapotřebí nekonstruktivních slovních výlevů a ostentativního nezájmu oslovit nezávislého znalce, který by provedení zakázky prověřil. Nebyla ani přečtena zpráva kontrolní komise. Během neplodné diskuze se podstata věci nikam neposunula, takže zřejmě budu nucena volit komunikaci písemnou. Přesvědčila jsem se však o tom, že verbální diskuse s ostatními zastupiteli je úplně zbytečná. Byla jsem nařčena, že veškerý můj zájem o věci veřejné je pouze účelový politický boj, a mým jediným zájmem je psaní všeho do novin a na internet. Zřejmě dle pořekadla: „Podle sebe soudím tebe“. Moje „odstrašující“ počínání bylo ještě (naprosto mimo podstatu věci projednávaného bodu veřejného zasedání) dokresleno mou údajnou nevýslovnou neslušností vůči starostovi, projevenou tím, že jsem ho nepředstavila a neuvítala na veřejné prezentaci žádosti o dotaci projektu na obnovu Památníku padlým v I. světové válce. Veřejné prezentace se zúčastnil jako přihlížející veřejnost, svoje konkrétní představy o představení projektu, poslání a úlohu na akci veřejné prezentace mně nesdělil, proto jsem se domnívala, že ho zajímá průběh a obsah prezentace. Ta probíhala v kanceláři MAS Region Pošembeří o. p. s. za přítomnosti pracovníků kanceláře, členů výběrové komise a toho, kdo projekt prezentuje – projekt jsem zpracovala, tudíž zcela standardně i prezentovala. Přestože jsem členkou dozorčí rady organizace MAS Pošembeří, nedovolila bych si na půdě této instituce uzurpovat nárok chovat se zde jako doma, někoho zde vítat a představovat; jsem

zde vždy hostem a nedovolila bych se zde jakkoliv vyvyšovat nad členy výběrové komise. V této komisi zasedají i starostové okolních obcí a nenapadá mě jediný, formální nebo společenský důvod, proč bych zde našeho starostu měla představovat a vítat. Vůbec mě nenapadlo, že po takových letech ve funkci starosty svoje kolegy z nejbližšího okolí nezná (nebo oni neznají jeho?). Důležitým bodem bylo i usnesení, schvalující projektovou dokumentaci k obecní kanalizaci a ČOV. Při prezentování plánů starosty mnou proběhly nepříjemné obavy z toho, že realizace tak palčivého problému v naší obci nebude myslet na všechny občany; pronesená slova napovídala, že nejjednodušší bude zabývat se odpadními vodami pouze v místech, kde jsou vybudovány nové komunikace, takže zbytek obce se bude muset spokojit nejen s neudržovanými komunikacemi, ale zaostalost v těchto částech se bude prohlubovat i v ostatní infrastrukturu. Proč by také toto mělo ostatní zastupitele znepokojovat, vždyť většina z nich má již k dispozici komunikace nové a k funkční kanalizaci budou napojeni přednostně... Korunu celému jednání nasadilo schvalování nabídky od pana Suse v celkové výši 113 tis. Kč, rozdělené na 3 části. Při dodržování pravidel hospodaření s veřejnými prostředky obce by na takovou zakázku mělo být vypsáno výběrové řízení – účelovým rozdělením na 3 díly, bylo toto obejito. Jak vidno, „salámovou metodu“ při hospodaření s veřejnými financemi si od poslanců bezproblémově osvojilo i obecní zastupitelstvo. Jednotlivé nabídky obsahovaly elektrikářské práce včetně materiálu, a jelikož byla předložena pouze nabídka jediného dodavatele, nebylo možné posoudit, zda věcně a cenově splňuje pravidla pro řádné hospodaření se svěřenými prostředky. Ostatní zastupitelé se nad tímto pozoruhodným úkazem nepozastavili, naopak zdůrazňovali a zdůvodňovali svůj souhlas s nabídkami tím, že pana Suse znají, a proto, že na ceně nezáleží. Kde jsou hlavní zásady zastupitelů: zásada ochrany veřejného zájmu, zásada zákonnosti, zásada proporcionality, zásada nestranného postupu a legitimního očekávání, kde je princip erudice (důkladné vzdělání, znalost, zkušenost, schopnost)? Tento postup mi připomíná investigativní články z novin o kmotrovských praktikách na úrovni krajů, měst a obcí. Proč spravedlivě vybrat dodavatele, když zde máme pana „Kámoše“ – ten nám poskytne cenu zaručeně nejlepší a odvede práci nejkvalitnější – všichni přece víme, co umí...

Úplně na závěr jsem požádala, aby byly na stránkách obce pravidelně zveřejňovány zápisy z veřejných zasedání - tak, jako je to běžným zvykem v mnoha obcích.

Starosta se ani nenamáhal obrátit se k ostatním zastupitelům a zcela v souladu s jeho pojetím „kolektivních a demokratických“ principů rozhodl, že se zachová dosavadní praxe – zápisy se zveřejňovat nebudou. Byla to pěkná tečka za emotivními diskusemi o tom, jak naše samospráva probíhá v souladu s demokratickými postupy, ve prospěch občanů a na základě KOLEKTIVNÍCH ROZHODNUTÍ.

Vítání jara 16. března 2013

OS Rozvoj Vrátkova – Olga Běhounková

Vynášení smrti a vítání jara je západoslovanský lidový zvyk pocházející z předkřesťanské éry. Jeho ústředním prvkem je slaměná figura oblečená v ženských šatech, známá pod četnými jmény jako například Morana, Morena, Marzana, Mařena, Smrt, Smrtka nebo Smrtholka. Formy jména Morana jsou užívány především na východě. Rituál se zpravidla koná na Smrtnou neděli. Nevynášeli jsme Smrtku ani Moranu, jen jsme si připomněli neodvratitelný nástup dlouho očekávaného jara. *Iudica me Deus*: Zjednej mi právo, Bože – je úvodní slovo vstupní (neboli antifona), příslušející 5. neděli postní, zvané též Nedělí Smrtnou. Přestože jsme se již mnozí odklonili od křesťanského náboženství, je toto součástí kulturního dědictví národa a lidu země, ve které žijeme. Zjednání práva je i jednou z priorit OS Rozvoj Vrátkova.

V klubovně OS Rozvoj Vrátkova v č.p. 8 se 16. března sešli sousedé a příjemně a přátelsky strávili sobotní odpoledne s hudebním doprovodem a společným veselým zpěvem i rozprávěním. Hovořili jsme o osudu kaštanů v prostoru před nádražím v Českém Brodě, a při promítání filmu o zajímavostech Českého Ráje jsme se dozvěděli mnohé o přírodě i historii našeho státu. Občerstvení dokonalými chlebíčky a sladkými dobrotami i podávané nápoje zajistili členové a příznivci OS Rozvoj Vrátkova, k dobré náladě značnou měrou přispěla živá hudba a zpěv všech zúčastněných. Setkávání sousedů považujeme za velký přínos komunitního života v obci a těšíme se na další pořádanou akci.

Setkání u příležitosti oslavy Mezinárodního dne žen 8. března ve Vrátkově

Kateřina Jonášová & Olga Běhounková

Mezinárodní den žen se nezrodil jako svátek. Jeho původ nehledejme v touze po oslavě ženství v podobě Venuše - tajemné plodivé síly. Jeho smyslem není ani společenský akt zpřijemňující oslavnou písní jednou za rok "nejdokonalejším tvorům světa" jejich těžký osud. Mezinárodní den žen je holdem schopnosti žen konat jinak než jak je po staletí vnímá většinová společnost a mužsko-ženská symbolika - konat jako aktivní, odhodlaná, jasně formulující, silná a solidární komunita.

Jsou příležitosti, které přímo vybízejí ke komunitnímu setkávání. Jednou z takových je oslava MDŽ - nejen jako svátku, ale jako celosvětového mementa – „Držíme-li“ MDŽ, držíme ochrannou ruku nad milióny lidí, kteří jen kvůli tomu, že jsou určitého pohlaví, nevýslovně trpí. A není jim to dáno od přírody...

Ve Vrátkově uspořádalo 8. března OS Rozvoj Vrátkova ve spolupráci a OÚ Vrátkov setkání místních dam, které si v komorní atmosféře malého sálku místního hostince připomněly celosvětově uznávaný svátek Mezinárodního dne žen. Po krátkém úvodu si přítomní poslechli úryvek z nové knihy paní Jiřiny Tejkalové „Běda ženám, kterým muži vládnou“ a věnovali se přátelskému povídání, podbarvenému písničkami a živou hudbou. Dárky v podobě krásných primulek ze Zahradnictví Limuzy a knihy vzpomínek „Nevybouřené mládí Zorky Kohoutové“ rozdávaly místní děti s pomocí místostarostky Benešovské, příznivců a členů OS Rozvoj Vrátkova. Posezení trvalo asi tři hodiny a dámy i pánové, kteří se této oslavy zúčastnili, odcházeli v dobrém rozmaru a s radostí z příjemně stráveného odpoledne.

Pozvánka

Pro děti i dospělé na **pátek 5. dubna** do obecní knihovny!

NOC S ANDERSENEM - je akce knihoven na podporu dětského čtenářství, při níž děti při čtení tráví podvečer nebo nocují v knihovně u příležitosti oslav výročí narození dánského pohádkáře, Hanse Christiana Andersena.

